

Art. 6. Obligacje pożyczki mają wszelkie prawa papierów pupilarnych i mogą być używane dla lokaty kapitałów osób, pozostających pod opieką i kuratelą, jako też kapitałów fundacyjnych, kościelnych, korporacji publicznych, kaucyj cywilnych i wojskowych oraz depozytów.

Art. 7. Obligacje pożyczki nie podlegają działaniu ustawy z dnia 26 lipca 1919 r. o utraconych tytułach na okaziciela (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 406) zgodnie z punktem 2 art. 13 tejże ustawy w brzmieniu, nadanem ustawą z dnia 18 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 637).

Art. 8. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Grodyński*

233.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 23 marca 1929 r.

o przedłużeniu terminu do składania zgłoszeń o przerachowanie wkładek oszczędnościowych, złożonych w walutach pełnowartościowych w Pocztovej Kasie Oszczędności za pośrednictwem instytucyj państwowych polskich.

Art. 1. Termin do składania zgłoszeń o przerachowanie wkładek oszczędnościowych, złożonych w walutach pełnowartościowych w Pocztovej Kasie Oszczędności za pośrednictwem instytucyj państwowych polskich, przewidzianych w art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 marca 1927 r. w sprawie przerachowania wkładek oszczędnościowych, złożonych w walutach pełnowartościowych w Pocztovej Kasie Oszczędności za pośrednictwem instytucyj państwowych polskich (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 209), oraz dowodów, stwierdzających wpłatę waluty pełnowartościowej, przedłuża się do dnia 30 czerwca 1930 r.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Grodyński*

234.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 23 marca 1929 r.

w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszw państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 46 z 1924 r.).

Art. 1. W ustępie 1 art. 7 na końcu zdania pierwszego skreśla się wyrazy: „i na emeryturze”.

Art. 2. Art. 25 skreśla się.

Art. 3. W punkcie b) art. 38 dodaje się następujące słowa: „oraz czas urlopu bez uposażenia, udzielonego nauczycielowi dla pracy w szkolnictwie prywatnem lub w instytucji społecznej, zajmującej się szerzeniem oświaty pozaszkolnej; nauczyciel ten winien za czas tego urlopu opłacić wkładki emerytalne, przewidziane w art. 7 niniejszej ustawy”.

Art. 4. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu, oraz innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1929 roku.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Grodyński*

235.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 23 marca 1929 r.

zmieniająca art. 5 i 38 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Art. 1. Ustawa z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650) w brzmieniu, ustalonym ustawami: z dnia 28 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 97) i z dnia 28 października 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 120, poz. 863), ulega następującym zmianom:

1) Ust. 3 art. 5 otrzymuje brzmienie następujące:

„Minister Pracy i Opieki Społecznej na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia może w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Przemysłu i Handlu uchylać w razie potrzeby na czas trwania sezonu martwego działanie przepisu ust. 1 ni-

niejszego artykułu w stosunku do poszczególnych kategorii robotników sezonowych i poszczególnych miejscowości”.

2) Ust. 4 art. 5 uchyla się.

3) Art. 38 otrzymuje brzmienie następujące:

„Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu ma prawo na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia wydawać zarządzenia, określające warunki zaliczenia czasu pozostawania w stosunku najmu pracy w przedsiębiorstwach i zakładach pracy, wymienionych w ust. 1 art. 1 ustawy, a położonych zagranicą, do czasokresu 20 tygodni, ustanowionego w ust. 1 art. 2 ustawy, oraz wydawać zarządzenia, przedłużające ustanowiony w tymże ust. 1 art. 2 ustawy miesięczny okres dla zgłoszenia roszczeń do świadczeń.

W odniesieniu do obywateli państw obcych, zamieszkałych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, przepis powyższy ma zastosowanie przy zachowaniu zasady wzajemności”.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 25 stycznia 1929 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Grodyński*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

236.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 23 marca 1929 r.

o uzupełnieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 364).

Art. 1. Art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych uzupełnia się przez dodanie na końcu tego artykułu ustępu treści następującej:

„W czasie sześciu dni, poprzedzających wigilję Bożego Narodzenia i Wielką Sobotę, na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami Pracy i Opieki Społecznej oraz Przemysłu i Handlu godziny handlu mogą być przedłużone z zachowaniem postanowień ustawodaw-

stwa ochrony pracy w dni powszednie o dwie godziny, nie dłużej jednak niż do godziny 21-ej. W przypadającej w tym okresie niedziele dozwolone jest wykonywanie handlu od godziny 13-ej do 18-ej.

Rozporządzenie to będzie równoznaczne z udzieleniem zezwolenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej na pracę w ciągu nadliczbowych godzin otwarcia sklepów w myśl art. 6 p. b) ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr. 2, poz. 7).”

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami Pracy i Opieki Społecznej oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

237.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 lutego 1929 r.

wydane: co do punktów 7 — 9 oraz 11 § 1 oraz co do ustępu drugiego § 6 w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości; co do punktu 13 § 1 w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Reform Rolnych; co do punktu 15 § 1 w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Reform Rolnych i Robót Publicznych; co do punktu 25 § 1 w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości oraz Przemysłu i Handlu; co do punktu 14 § 1 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych; co do punktu 18 § 1 w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej; co do punktów 19 i 20 § 1 w porozumieniu z Ministrem Komunikacji; co do punktów 27, 31 i 33 § 1 w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych; co do punktów 29 i 30 § 1 w porozumieniu z Ministrem Poczty i Telegrafów; co do punktu 34 § 1 w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu — a zmieniające rozporządzenie wykonawcze do ustawy o opłatach stemplowych.

Na podstawie ustępu drugiego art. 176 oraz artykułu 177 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570), art. 5 i 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 listopada 1927 r. o popieraniu naftowego ruchu wiertniczego (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 885) oraz na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 lutego 1928 r. w sprawie opłaty stemplowej od pism, stwierdzających kupno nieru-